

Aalborg nærbane blev fastlagt stramt med henblik på at opnå størst mulig trafikaleffekt for de investerede midler. Banestyrelsen oplyser, at budgettet forventes at kunne holdes, men at det dog vil være nødvendigt at inddrage alle besparelsesmuligheder i projektet.

Spm. nr. S 429

Til indenrigs- og sundhedsministeren (30/10 02) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren inddrage forligspartierne i en eventuel ændring af listen over, hvilke håndkøbslægemidler der kan sælges uden for apotekerne?«

Begrundelse

Ministeren har i sin besvarelse af spørgsmål nr. 157 (alm. del – bilag 656) kommenteret en henvendelse fra Dansk Handel og Service vedrørende medicin i detailhandelen. Af ministerens svar fremgår, at Lægemeddelstyrelsen har kompetencen til at foretage faglige vurderinger vedrørende det sortiment, der kan forhandles uden for apotek. Endvidere bemærker ministeren i sit svar, at området løbende bør være genstand for overvejelser, der kan indgå i bestræbelserne på at sikre den mest sundhedsmæssige og rationelle struktur.

I aftale om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet af 1. november 2000 aftales, at apoteksforbeholdet ophæves for den del af sortimentet af håndkøbslægemidler, som sundhedsfagligt forsvarligt kan gives fri til salg uden for apotekerne.

Ministeren bedes i sin besvarelse præcisere, hvor omfattende ændringer, Lægemeddelstyrelsen kan forventes at gennemføre, uden at parterne bag forliget af 1. november 2000 inddrages.

Svar (14/11 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er fastsat i lægemiddellovens § 5, stk. 2, at Lægemeddelstyrelsen, når det er sundhedsmæssigt forsvarligt, kan bestemme, at et ikke recept-

pligtigt lægemiddel, herunder bestemte pakningsstørrelser, lægemiddelformer eller styrker af lægemidlet, kan forhandles til brugeren uden for apotekerne. Desuden kan Lægemeddelstyrelsen fastsætte begrænsninger for antallet af pakninger af et lægemiddel, der kan udleveres til en bruger.

Folketinget har med denne bestemmelse, der blev gennemført som opfølgning på aftale om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet af 1. november 2000, besluttet, at kompetencen til at fastsætte, hvilke lægemidler, der kan sælges uden for apotekerne, entydigt er placeret hos Lægemeddelstyrelsen.

I overensstemmelse med de kriterier, som af den foregående regering blev angivet i lovbetænkningerne, vil Lægemeddelstyrelsen i sådanne afgørelser lægge vægt på, om lægemidlet i almindelighed kan anvendes af forbrugerne uden de rådgivningsmuligheder, der tilbydes på apoteksenheder med faguddannet personale, og på den generelle risiko for, at lægemidlet kan misbruges eller bruges forkert eller uhensigtsmæssigt. Lægemeddelstyrelsen rådfører sig med Registreringsnævnet i sager om, hvilke lægemidler der kan sælges i fri handel.

På denne baggrund mener jeg, at det er helt i overensstemmelse med forliget af 1. november 2000, når jeg i mit svar på spørgsmål nr. 157 (alm. del. Bilag 656) anfører, at kompetencen til at foretage faglige vurderinger af det sortiment, der kan forhandles uden for apotek, henhører under Lægemeddelstyrelsen.

Princippet er, at den konkrete afgørelse af, hvilke specifikke lægemiddelformer, styrker og pakningsstørrelser, der er egnede til et salg uden for apotekerne bør bero på en sundhedsfaglig vurdering, der naturligt henhører under Lægemeddelstyrelsen. Heri ligger også, at sådanne konkrete tilpasninger af listen over, hvilke håndkøbslægemidler der kan sælges uden for apotekerne, ikke forudsættes at ske under inddragelse af forligspartierne.

Jeg mener, at det er helt afgørende at sondre mellem på den ene side de rent sundhedsfaglige afgørelser af, hvilke konkrete lægemidler, styrker og pakningsstørrelser, der er egnede til et salg uden for apotekerne. Sådanne afgørelser vil have karakter af gennemførelsesforanstaltninger i forhold til bestemmelsen i lægemiddellovens § 5, stk. 2.

På den anden side kan der være spørgsmål om mere overordnede overvejelser om ordningens generelle indretning, hvor det vil være na-